

SVĚTLO ZE SVATYNĚ

EVANGELIUM OBJEVENÉ V UČENÍ O NEBESKÉ SVATYNI

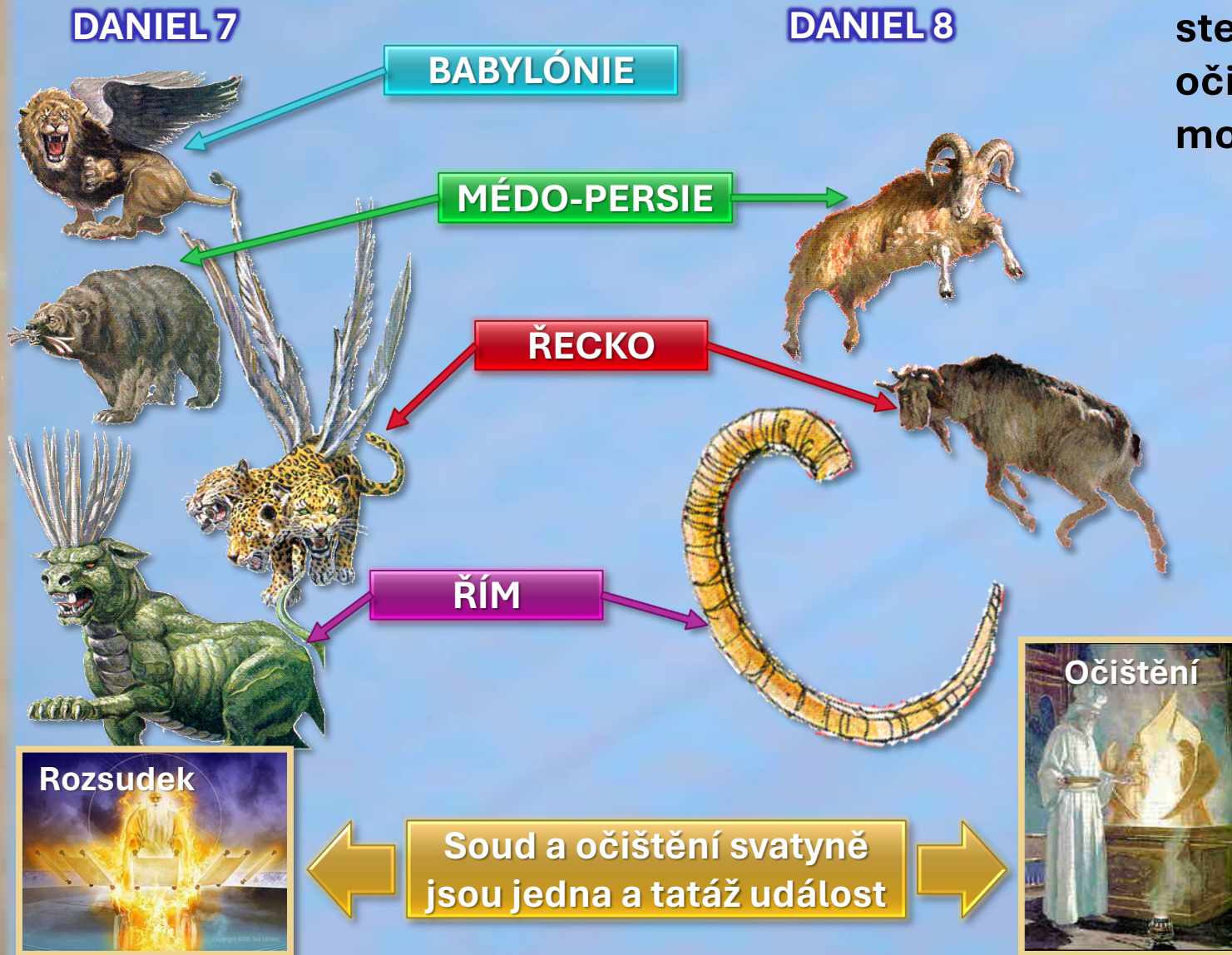

Lekce 8 od 19. do 25.
května 2024

“Z toho, co bylo řečeno, plyne: máme velekněze, který usedl po pravici Božího trůnu v nebesích jako služebník pravé svatyně a stánku, který zřídil sám Hospodin, a nikoli člověk”
(list Židům 8,1.2)

Když se Ježíš v roce 1844 nevrátil, jak je uvedeno v pro-
roctvích o 70 týdnech a 2 300 dnech, bylo třeba
proroctví revidovat. A zjistili toto:

Očištění svatyně nebylo druhým
příchodem Ježíše. Jestliže Daniel 8,14 a
soud v Danielovi 7,9.10 předznamenávaly
stejnou událost, jaká svatyně měla být
očištěna? Na druhou stranu, jaký soud
mohl začít v roce 1844?

Nebeská svatyně.

Ve svatyni svatých.

Vynesení rozsudku.

Dobrá zpráva o svatyni svatých.

Ježíš, náš Obhájce u soudu.

NEBESKÁ SVATYNĚ

“v nebesích jako služebník pravé svatyně a stánku, který zřídil sám Hospodin, a nikoli člověk” (list Židům 8,2)

Jestliže svatyní, která měla být očištěna, nebyla země, co to tedy bylo?

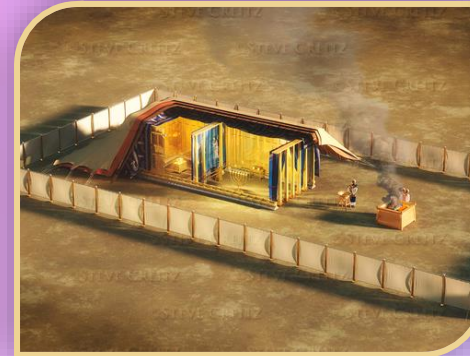
Při studiu Bible adventisté sedmého dne po zklamání z roku 1844 zjistili, že existují dvě svatyně:

Pozemská svatyně, obraz a stín toho pravého (Židům 8,5)

Nebeská svatyně, kterou postavil sám Bůh (list Židům 8,2)

První svatyně a chrámy, které následovaly až do roku 70 n.l., byly postaveny podle vzoru, který Bůh ukázal Mojžíšovi (2. Mojžíšova 25,40). Zobrazovali pravého Beránka a velekněze: Ježíše (Jan 1,36; list Židům 4,14).

Za prvé, Ježíš obětoval sám sebe za nás, aby na nás sňal vinu za náš hřích (list Římanům 5,8) a za druhé se za nás přimlouvá, osvobozuje nás od nadvlády hříchu a ujišťuje nás o spasení (list Židům 7,25).

VE SVATYNI SVATÝCH

"Tak vykoná smírčí obřady za svatyni pro nečistotu Izraelců, pro jejich přestoupení se všemi jejich hříchy" (3. Mojžíšova 16,16a)

Izraelitům bylo sice odpuštěno, když přinesli své oběti, ale jejich vina byla "přenesena" do svatyně. Proto bylo nutné je očistit. Stalo se tak v Den smíření, který je dodnes mezi Hebrejci znám jako Soudný den.

Každý z nich se měl pokořovat
(3. Mojžíšova 23,27)

Nekonali žádnou práci
(3. Mojžíšova 23,28)

Velekněz vstoupil do Boží přítomnosti
(3. Mojžíšova 16,12.13)

Truhla, opona a zlatý oltář byly očištěny krví kozla.
(3. Mojžíšova 16,15-19.33)

Druhý živý kozel odnášel nepravosti do neobydlené země
(3. Mojžíšova 16,20-22)

Nakonec byli očištěni od hříchu
(3. Mojžíšova 16,30)

Pokud někdo onoho dne netruchlil a nečinil pokání ze svých hříchů, byl "vyhlazen" (3. Mojžíšova 23,29.30). Jeho osud byl toho dne zpečetěn. Stejně tak bude na konci očišťování nebeské svatyně zpečetěn i náš osud. Mezitím je dnešek dnem trápení našich duší, dnem rozhodnutí (list Židům 3,14.15).

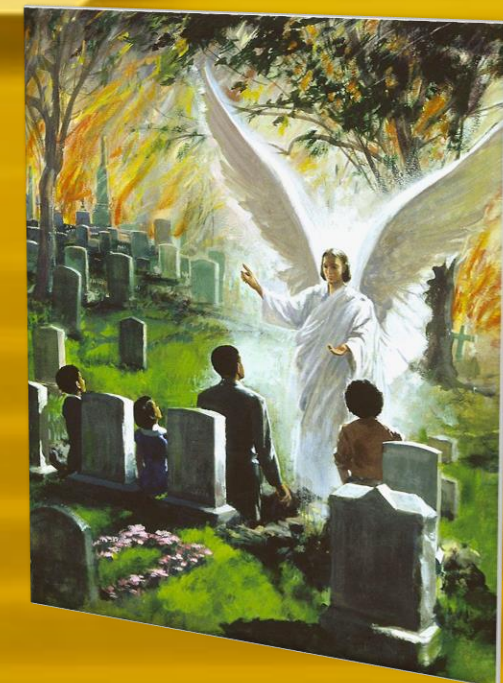
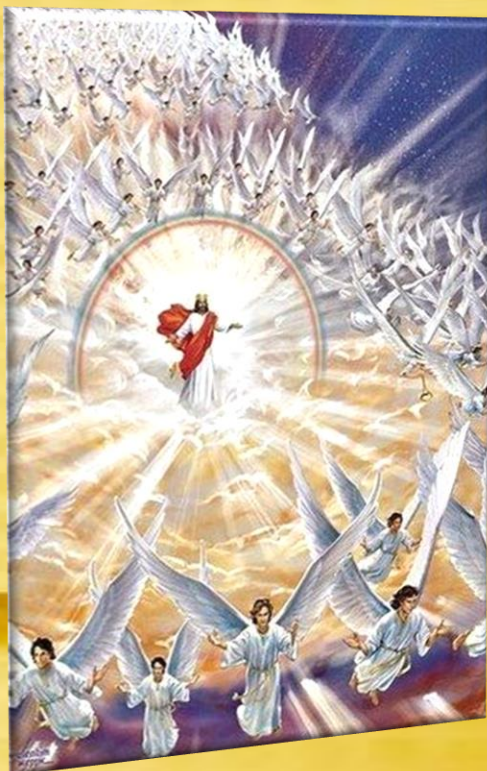
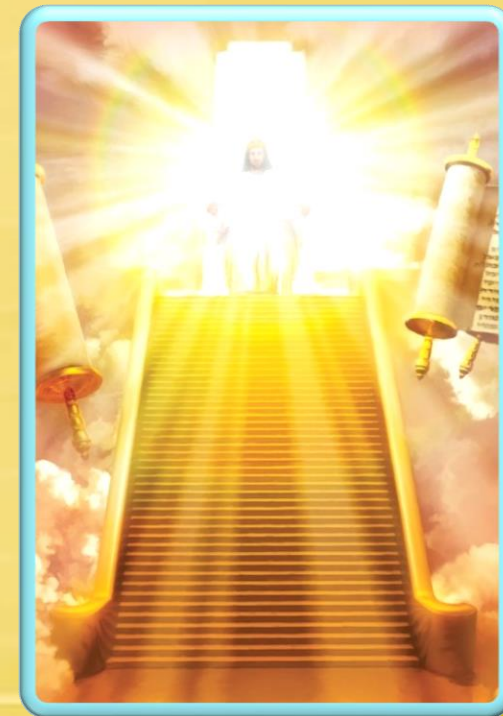
VYNESENÍ ROZSUDKU

"Volal mocným hlasem: «Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu; poklekněte před tím, kdo učinil nebe, zemi, moře i prameny vod»" (Zjevení 14,7)

Podle proroctví začalo očišťování nebeské svatyně - to jest soud - v roce 1844. Od té doby Církev adventistů sedmého dne hlasitě prohlašovala, že přišla hodina soudu, a vyzývala všechny, aby uctívali Boha a žili podle Jeho přikázání.

Ale nenastane soud, až Ježíš přijde na zem (1. Paralipomenon 16,33; 2. list Timoteovi 4,1)?

Když Ježíš přichází, vykonává soud, který již byl vykonán, protože přichází s "odplatou", aby odplatil "každému podle toho, jak jednal" (Zjevení 22,12); posílá své anděly, aby shromáždili vyvolené (Matouš 24,31); a pozvedá ty, kdo v něho uvěřili (1. list Tesalonickým 4,16). Povšimněme si, že mrtví nevěřící nejsou vzkříšeni při Ježíšově příchodu, a proto nejsou v té době souzeni (Zjevení 20,4-5).

DOBŘÁ ZPRÁVA O SVATYNĚ SVATÝCH

“Trůn bude upevněn milosrdenstvím a dosedne na něj v Davidově stanu ten, jenž bude soudit věrně, vyhledávat právo, rázně uplatňovat spravedlnost” (Izajáš 16,5)

Desatero přikázání umístěných na truhle představuje měřítko soudu, božskou spravedlnost (Kazatel 12,13.14). Slitovnice, umístěná mezi zákonem a Boží přítomností, představuje Boží milosrdenství (1. list Janův 2,1.2).

Jeho krví pokropil
oltář zápalných obětí

Cesta do nebeské
svatyně začíná
přijetím Ježíšovy
oběti

Jeho krev pokropená
kadidlovým oltářem

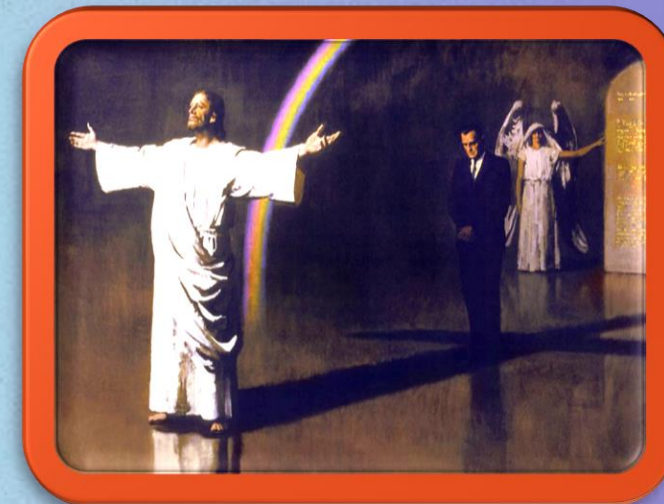

pokračovat v životě
ve společenství s
Kristem

Jeho krví pokropil
závoj před archou

a uzavře se, když je
naš případ
předložen soudci

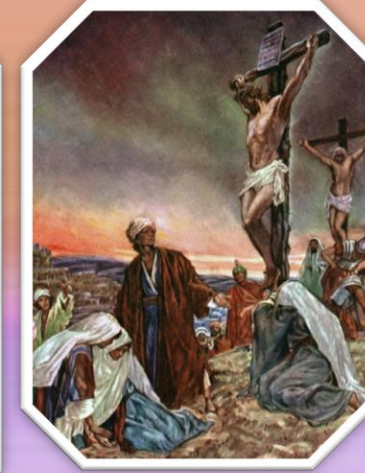
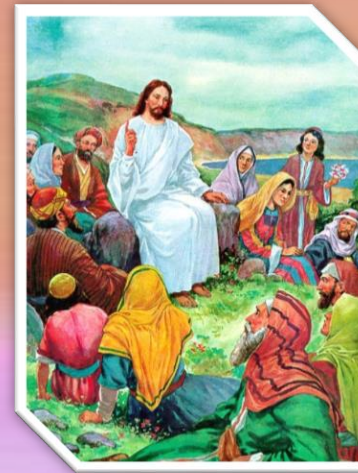
Spravedlnost vyžaduje naplnění Zákona. Milosrdenství přijímá Ježíšův dokonalý život místo našeho (1. list Petrův 1,18.19). „V tom jeho láska k nám dosáhla cíle, že máme plnou jistotu pro den soudu (1. list Janův 4,17a).

JEŽÍŠ, NÁŠ OBHÁJCE U SOUDU

"Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně" (list Židům 7,25)

Ježíšův život zjevil Boží lásku potřebnému světu a vesmíru, který je plný očekávání. Jeho smrt odhalila ohavnost hříchu a zajistila záchranu celému lidstvu. Její přimluva v nebeské svatyni nabízí smíření všem, kteří přicházejí s vírou, aby je přijali.

Po celý náš život a samozřejmě i v době soudu je Ježíš naším Přimlůvcem (1. list Janův 2,1).

Z Ježíšovy práce v nebeské svatyni se učíme:

- Jasné pochopení plánu vykoupení
- Požadavky Božího zákona
- Nekonečná cena našeho spasení
- Způsob, jakým se Ježíš otevřel Otci
- Jistota, že se můžeme s důvěrou přiblížit k Bohu

Brzy soud skončí a Ježíš se "zjeví podruhé, bez vztahu k hříchu, aby zachránil ty, kdo na něj čekají" (list Židům 9,28)

“Až budou při soudu otevřeny knihy se záznamy, budou před Bohem vyšetřeny životy všech, kdo věřili v Ježíše Krista. Náš přímluvce začíná těmi, kteří žili na zemi nejdříve, pak předkládá případy následujících generací a skončí žijícími.

Na pořad přijde každé jméno, každý případ bude podrobně prozkoumán, některé Bůh přijme, jiné odmítne [...]

Záznam o odpuštění bude v nebeských knihách zanesen u všech, kdo opravdově litovali svých hříchů a vírou přijali krev Ježíše Krista jako očišťující oběť. Protože přijali Kristovu spravedlnost a jejich charakter je v souladu s Božím zákonem, budou jejich hříchy vymazány a oni sami budou považováni za hodné vstoupit do věčného života.”

“Nyní se nacházíme na vnějším nádvoří a očekáváme požehnanou naději na slavný příchod našeho Spasitele a Pána Ježíše Krista.[...] Kristus na svou přímluvu jako náš přímluvce nepotřebuje od nikoho žádnou lidskou ctnost ani prostřednictví. On je jediným nositelem hříchu, jedinou obětí za hřích. Modlitba a zpověď se mají obracet pouze k Tomu, který jednou provždy vstoupil do svatyně svatých. On spasí všechny, kdo k němu přicházejí ve víře až do krajnosti. Žije neustále, aby se za nás přimlouval.”

(E. G. W. : Lift Him Up 1. listopadu strana 319 – neautorizovaný překlad: Ivo Kapec)